ଏଲ. ଆର. ଏସ. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହରି ସୁଖରାମ ଧନଭାଟେ (ମୃତକ)

ବନାମ

ଏଲ୍. ଆର୍. ଏସ୍. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ. ଏନ୍. ପାଟିଲ୍ ଟୁକରାନେ(ମୃତକ) ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 14, 1995

[ଏମ୍. ଏମ୍. ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ସେନ୍ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଆଇନ :

ବମ୍ବେ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ କୃଷି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ 1948:

ଧାରା 25(1). 25(2) — କୃଷି ଭଡାଟିଆ - ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବେଦଖଲ- ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବକେୟା ଭଡାରେ ଭଡାଟିଆ - ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ,ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ପରେ ବିସ୍ଥାପନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବମ୍ବେ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଅଧିନିୟମ, 1948 ଅନୁଯାୟୀ ବକେୟା ଭଡା ଏବଂ ବେଦଖଲ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାୟର କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :1.1.ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ମାମଲାଟି ବମ୍ବେ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 25 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ମାମଲତଦାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ ଯାହା ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବକେୟା ଭଡା ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ।[233- E-F]

1.2.ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 (1) ଏବଂ ଧାରା 25 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମଟି ଜଣେ ମାମଲତଦାରଙ୍କୁ ଭଡା ନ ଦେବା ପାଇଁ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଦେଶର 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଭଡା ଦେବାକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦେଇ ଭଡା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥାଏ; ଯେତେବେଳେ କି ପରବର୍ତ୍ତୀଟି ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଟେ ଯାହା

ଦ୍ୱାରା ଯଦି ଭଡାଟିଆ କୌଣସି ତିନି ବର୍ଷର ଭଡା ବକେୟା ଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ 3 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଜମି ମାଲିକ ଏହି ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ବେଦଖଲ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।[233- C- E]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1125/1979 ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1383/1971ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 12.9.75 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ରାକେଶ କେ. ଶର୍ମା କେ. ଆର. ଚୌଧୁରୀଙ୍କ, (ଏନ. ପି. ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଜେ. ଏସ. ୱାଡ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉପରେ 3 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଭଡା ବକେୟା ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ବମ୍ବେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 25 (1) କିମ୍ବା 25 (2) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇପାରିବ କି ?

ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରାବଧାନ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଧାରା 25 (1) ଜଣେ ମାମଲତଦାରଙ୍କୁ ଭଡା ନ ଦେବା କାରଣରୁ ଭଡ଼ା ସମାପ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦେଶ ତାରିଖରୁ 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଭଡା ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବାର କଷ୍ଟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡେ । ଅପରପକ୍ଷରେ, ଧାରା 25 (2) ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପରିପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଯଦି ଭଡାଟିଆ କୌଣସି ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଭଡା ଦେବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଯୋଗୁଁ ବକେୟା ଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ 3 ମାସର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ତା'ପରେ ବେଦଖଲ ଏକ ପରିଣାମ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଧାରା 25 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବିମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍କର୍ଷ ହେଉଛି ଯେ

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଧାରା 25 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ଥିଲା ଏବଂ ମାମଲତଦାର ଧାରା 25 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ଯାହା ଆଦେଶର 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ଭଡା ପ୍ରଦାନ କରି ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଭଡାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା ।ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ଆମେ ଦେଖୁ ନାହୁଁ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ବାରା ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।